

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri intézkedés elleni panasz elbírálása

Ügyintéző:

Telefon:

E-mail:

HATÁROZAT

Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira a rendőri intézkedés elleni panaszt minden tekintetben

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható. A közigazgatási peres eljárás illetéke 30 000 Ft, azaz harmincezer forint, azonban a fél a tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán mentesül az illeték előzetes megfizetése alól, az illetéket annak kell megfizetnie, akit a bíróság erre kötelez.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni. A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya.

Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1.) panaszos
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3.) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4.) Irrattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos elektronikus úton és egyidejűleg postai úton is panaszt terjesztett elő a Panasztestületnél a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés kapcsán.

A Panaszos előadta, hogy *-n „20 hetes kismamaként” orvosi vizsgálatra tartott a párja tulajdonát képező személygépkocsival, amikor egy rendőr megállította és ellenőrzés alá vonta. A rendőr az igazoltatás során „minden előzmény nélkül közölte” a Panaszossal, hogy hamis rendszámmal közlekedik, ami bűncselekmény, ezért velük kell mennie a kapitányságra.

A Panaszos ezt meglehetősen kételkedve és értetlenül fogadta, ellenérveit pontokba szedve sorolta fel:

- 1.) a gépjármű nem az ő tulajdona, azt teljesen szabályosan, tulajdonos által aláírt meghatalmazással vezette,
- 2.) a gépjármű a párja tulajdona megközelítőleg hat éve, már a vásárlást megelőzően a hamisnak vélt rendszám volt rajta,
- 3.) az autó az elmúlt hat év alatt eredetiségvizsgán és több műszaki vizsgán esett át,
- 4.) több alkalommal történt már rendőri ellenőrzés „legtöbbször épp a rendszám miatt”, de egyszer sem jelezték nekik, hogy a rendszámmal bármi probléma lenne.

A Panaszos, amikor a fenti érveit közölte az intézkedő rendőrrel azt a választ kapta, hogy „azok a kollégák bizonyára nem voltak okmányszakértők, én pedig az vagyok”. A rendszámról csupán annyi információt közölt, hogy „hiányoznak róla a hatósági jelzések és a színe sem megfelelő”.

A Panaszos kérte, hogy mielőtt bemennek a rendőrségre engedjék őt el az előre egyeztetett orvosi vizsgálatra, tekintettel arra, hogy 20 hetes várandós kismama, azonban a kérését elutasították.

A rendőrségre érkezést követően a Panaszos fel tudta hívni az orvosát, de a párját már nem engedték értesíteni, arra hivatkoztak, hogy ő „fogvatartott”. A Panaszos állítása szerint nem kapott megfelelő tájékoztatást az eljárás során az őt megillető jogokról.

A Panaszosnak egy „aulaszerű” helyiségben kellett várakoznia, ahol a „higiéniai körülmények kritikán aluliak voltak”, ezért állva várta végig az eljárást. Nagyjából másfél óra elteltével álltak vele szóba, ezek után kb. 2 óra papírmunka következett.

A Panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat kifogásolta:

- előállítását;
- előállításának időtartamát;
- nem megfelelő tájékoztatását;
- hozzátartozó értesítésének a megtiltását;
- a higiéniai körülményeket.

II.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, a IV. cikkében foglalt szabadsághoz, a VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez, a XX. cikkében foglalt testi egészséghez, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület az eset kapcsán az alábbi megállapításokat tette.

A Panasztestület mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy az igazoltatás, valamint az intézkedésről való felvilágosítás tekintetében nem sérült a Panaszos személyes adatok védelméhez, valamint a tisztességes eljáráshoz való joga. Csekély mértékben sérült viszont a Panaszos tisztességes eljáráshoz való joga az előállítás jogalapjának megválasztása, valamint az előállítás során a hozzátartozó vagy egyéb személy értesítése vonatkozásában. Súlyosan sérült ugyanakkor a Panaszos személyes szabadsághoz való joga az előállítás szükségtelen és aránytalan hossza miatt. Az információk feloldhatatlan ellentmondása következtében a Panasztestület nem állapította meg a Panaszos tisztességes eljáráshoz, a testi egészséghez való jogának sérelmét az intézkedő rendőrök Panaszos jogairól való tájékoztatási kötelezettsége, valamint az előállítás higiéniai körülményei tekintetében.

A Panasztestület úgy ítélte meg, hogy az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

III.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be, majd használta fel:

- *-n kelt panaszbeadvány;
- az elfogás végrehajtásáról szóló jelentése;
- az előállítás időtartamáról szóló igazolás;
- a fogvatartott személy előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről szóló nyilatkozata;
- a nyomozás elrendeléséről szóló feljegyzés;
- személyazonosító nyilvántartás, illetőleg bűnügyi nyilvántartás adatlap;
- a lefoglalás elrendeléséről szóló határozat;
- a lefoglalásról szóló jegyzőkönyv;
- a tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyvek;
- a Kft. gyártói szakvéleménye;
- jelentések;
- a nyomozás megszüntetéséről szóló határozat;
- a rendőri szervezeti elem átirata;
- az ORFK Ellenőrzési Szolgálat Központi Panasziroda feljegyzése.
-

IV.

A Panaszos a lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során az előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon és az eljárás során beszerzett adatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor az eljárás folyamán beszerzésre került bizonyítékok alapján a tényállás tisztázható volt.

Az Ákr. 62. § (4) bekezdése értelmében az eljárásban a szabad bizonyítás elve érvényesül, így a hatóság mérlegelési jogkörébe tartozik a bizonyítékok megválasztása. A hatóság a feltárt bizonyítékok alapján döntheti el, hogy melyik bizonyítékot és miért vett figyelembe a valósághű tényállás megállapítása érdekében, és ezzel párhuzamosan más bizonyítékokat esetlegesen miért rekesztett ki a bizonyítás köréből, azonban e döntését minden esetben indokolnia kell.

V.

A rendelkezésre álló – a határozat III. részében felsorolt – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

A rendőr gépkocsizó járőrszolgálatot láttak el a kapitányság illetékességi területén. Szolgálati személygépkocsival, amikor a szolgálati gépkocsit vezető rendőr a visszapillantó tükörből észlelte, hogy a mögöttük haladó személygépkocsi első hatósági jelzése „hamisítvány”.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés szerinti intézkedési kötelezettségből adódóan intézkedést kezdeményeztek az említett jármű vezetőjével, a Panaszossal szemben. A Panaszosnak az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja szerinti igazoltatását követően a hatósági jelzések és a hatósági okmányok terén speciális szakmai ismeretekkel rendelkező rendőr megállapította, hogy az ellenőrzés alá vont személygépkocsi első „D” típusú (öntapadó fényvisszaverő fólia) hatósági jelzése hamisítvány. A rendőr megállapítását arra alapozta, hogy a hatósági jelzés sem méretében, sem anyagában, sem színezésében, sem a karakterek típusában és méretében nem felelt meg a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: Kormányrendelet) meghatározottaknak. A rendőr a helyszínen okmányvizsgáló készülékkel UV fény alatt is megvizsgálta a hatósági jelzést, azonban semmiféle biztonsági elemet, hologramot nem talált rajta. Az ellenőrzés alá vont személygépkocsi forgalmi engedélyéből megállapításra került továbbá az a tény is, hogy a jármű rendelkezik engedéllyel szabvány, hatóság által kiállított „D” típusú hatósági jelzés felhelyezésére.

A rendőrök a megállapítottakat közölték a Panaszossal, aki nem értette, hogy mi a probléma a hatósági jelzéssel, ugyanis állítása szerint a személygépkocsit kb. 5-6 évvel ezelőtt vásárolták és már akkor is ezzel a hatósági jelzéssel volt ellátva. Az intézkedést vezető rendőr tájékoztatta a Panaszost, hogy speciális szakmai ismereteinek birtokában kétséget kizáró módon állapította meg azt, hogy a kérdéses hatósági jelzés hamisítvány, ezért őt az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel elő fogják állítani a Rendőrkapitányságra. A Panaszos ezt megértette és tudomásul vette, ugyanakkor nehezményezte azt, hogy a személygépkocsi már több rendőri ellenőrzésen esett át, és még egy rendőr sem tette szóvá azt, hogy a rendszámmal probléma lenne. Az intézkedést vezető rendőr közölte a Panaszossal, hogy nem minden rendőr van

kiképezve „okmányvizsgálatra”, ezek alapján nem feltétlenül kellett észlelniük a hamisításra utaló jeleket.

Mindezek után a Panaszossal szemben az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján *-kor ruházatátvizsgálást hajtottak végre. Ezt követően a Panaszos a személygépkocsival – baleset-megelőzési, illetve vagyonbiztonsági okok miatt – átállt a parkolóba. A parkolóban az intézkedést vezető rendőr a járműről szakszerű módon és sérülésmentesen eltávolította a hatósági jelzést, majd átvételi elismervény ellenében – figyelemmel a Kormányrendelet 96. § (1) bekezdés d) pontjára – elvette azt a Panaszostól. A rendőrök a helyszíni intézkedések során összesen 12 db fényképfelvételt készítettek.

A helyszíni intézkedések befejeztével a Panaszost előállították a Rendőrkapitányságra, ahol *-kor adták át a váltásparancsnoknak. Mivel a Panaszos jelezte, hogy állapotos, ezért őt előállító helyiségben nem helyezték el. A Panaszos objektumon belüli őrzését a kapitányság aulájában oldották meg.

A Panaszost *-kor dokumentált módon tájékoztatták a védelemhez való jogáról, egyéb jogairól és kötelezettségeiről, ezek gyakorlásának módjáról, illetőleg jogorvoslati lehetőségeiről. Ekkor a Panaszos nyilatkozatot tett hozzátartozójának értesítéséről is. A Panaszos által megnevezett személy értesítését *-kor végrehajtották, ennek eredményéről a Panaszost dokumentált módon tájékoztatták.

A helyszínen intézkedő rendőrök a Robotzsaru integrált ügyviteli, ügyfeldolgozó és elektronikus iratkezelő rendszerbe (a továbbiakban: RZS rendszer) feltöltötték az intézkedés helyszínén készített fényképfelvételeket, majd *-kor készítették el a Panaszos elfogásáról szóló jelentést. A készenléti csoportvezető *-kor dokumentált módon átvette az ügyben készült iratokat, illetőleg a Panaszossal kapcsolatos további intézkedéseket.

A rendelkezésre álló adatok értékelését követően a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 347. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő egyedi azonosító jellel visszaélés büntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen nyomozás elrendelésére került sor.

A készenléti csoportvezető *-kor ellenőrizte a Panaszost a bűnügyi nyilvántartásban, amelyről adatlapot nyomtatott ki, majd elhelyezte azt az eljárás iratai között.

A készenléti csoportvezető elkészítette a hatósági jelzéssel kapcsolatos nyomozási cselekmény végrehajtása érdekében szükséges dokumentumokat (lefoglalásáról szóló határozat, illetőleg jegyzőkönyv), majd a nyomozási cselekményt (lefoglalás) *-kor foganatosította.

A Panaszos tanúként történt kihallgatása *-kor kezdődött meg és *-kor fejeződött be. A rendőrségről a Panaszost *-kor bocsátották szabadon.

A tényálláshoz szorosan kapcsolódnak még a következők:

A Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya az elrendelt nyomozás során szakértőt rendelt ki a forgalmi rendszám tekintetében. A Kft. *-n kelt szakvéleményében a következő megállapításokat tette:

A felhasznált rendszám tábla feltehetőleg általános reklámgrafikai fényvisszaverő fólia, ami nem egyezik meg a magyar rendszám táblák biztonsági azonosítót tartalmazó rendszám tábla-

alapfólia alapanyagával. A rendszám tábla biztonsági ENSUR azonosító jelet nem tartalmaz, grafikai elemeinek geometriája és gyártástechnológiája eltér a magyar rendszámok kivitelétől. A szakvélemény végén megállapították, hogy a felhasznált rendszám tábla hamisítvány.

A nyomozás során megállapították továbbá, hogy a hamisított rendszám a *-s évben a Panaszos élettársa tulajdonszerzését megelőzően a lökhárító cseréje alkalmával került felhelyezésre. A büntetőeljárást *-n elévülés miatt megszüntették.

VI.

A Panaszos által megfogalmazott kifogások vonatkozásában a következőket állapítottam meg:

1.) Előállítás

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

*„(1) A rendőr a feladata ellátása során
a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani,”*

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

*„(1) A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,
a) akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek;”*

A Btk. 347. § (1) bekezdés b) pontja szerint:

*„(1) Aki
b) olyan dolgot szerez meg, használ fel, vagy olyan dologról rendelkezik, amelynek egyedi azonosító jele hamis, hamisított, vagy amelynek egyedi azonosító jelét eltávolították, büntetett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”*

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 28. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt a tettenérés helye szerint illetékes, szükség esetén a legközelebbi általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervhez állítja elő.”

A rendelkezésre álló bizonyítékok, illetőleg jelen határozat V. részében megállapított tényállás alapján az intézkedést kezdeményező, speciális okmányvizsgálati szakismeretekkel rendelkező rendőr észlelte, hogy a Panaszos által vezetett személygépkocsi első, „D” típusú – öntapadós

fényvisszaverő fólia – forgalmi rendszáma hamisítvány. Ezért – a Btk. 347. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő egyedi azonosító jellel visszaélés büntett elkövetésének gyanúja miatt – az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerinti intézkedési kötelezettségéből adódóan intézkedést kezdeményezett a Panaszossal szemben.

A bűncselekmény kapcsán a Btk. indokolása a következőket tartalmazza:

A Btk. 347. § (1) bekezdés b) pont a hamis, hamisított, eltávolított azonosító jelű dolog megszerzését, felhasználását, az ilyen dologról való rendelkezést rendeli büntetni. A törvény a hatályos szabályokat kiegészíti azzal, hogy a hamis, hamisított vagy eltávolított egyedi azonosító jelű dolog tényleges felhasználásától elkülönítve a joghatás kiváltására alkalmas felhasználást a „*rendelkezik róla*” kitételrel önálló elkövetési magatartásként szabályozza, amellyel egyértelműsíti, hogy a joghatás kiváltására nem alkalmas felhasználás is büntetendő.

A rendőr az intézkedés alkalmával a Panaszos Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján történt igazoltatását követően megvizsgálta a kérdéses hatósági jelzést. A szemrevételezés, illetőleg UV fény alatt történt vizsgálat alapján megállapította, hogy a személygépkocsin lévő rendszám tábla biztonsági jelzést nem tartalmaz, karakterei, méretei és anyaga nem felelnek meg a Kormányrendeletben foglalt előírásoknak.

Az intézkedő rendőrök a rendelkezésükre álló adatok birtokában az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján a Panaszost – mint szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt – a helyszínen elfogták, majd a Szolgálati Szabályzat 28. § (1) bekezdése alapján a Rendőrkapitányságra előállították.

Az intézkedést vezető rendőr szakértelmét és a helyszínen tett megállapításait a büntetőeljárás alkalmával kirendelt szakvélemény is alátámasztotta, amely szerint a Panaszos által használt személygépkocsin lévő első rendszám tábla hamisítvány.

A fentiekre tekintettel megállapítom, hogy a rendszám tábla helyszíni vizsgálata alkalmával tapasztalt körülmények – úgy, mint a fólia alapanyaga, a grafikai elemek geometriája és gyártástechnológiája, a biztonsági azonosító jel hiánya – alapján az intézkedő rendőrök okkal feltételezték, hogy a Panaszost szándékos bűncselekmény elkövetésén érték tetten. Tettenérés esetén az Rtv. nem ad lehetőséget az előállítás végrehajtásának mérlegelésére, ezért megállapítom, hogy a Panaszos elfogására, majd előállítására jogszerűen került sor. Az a tény nem befolyásolja az intézkedés jogszerűségét, hogy utóbb a büntetőeljárás során megállapításra került az, hogy a bűncselekményt nem a Panaszos követte el, hanem egy másik személy. Mindezek alapján megállapítom, hogy a panasz e vonatkozásban alaptalan.

2.) Az előállítás időtartama

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint:

„A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”

A Panaszos személyi szabadságát korlátozó intézkedés *-n *-kor vette kezdetét, majd *-kor, 3 óra 22 perc időtartam elteltével ért véget.

A Panaszos előállításának ideje alatt tett intézkedések, eljárási cselekmények a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, időrendi sorrendben az alábbiak szerint foglalhatóak össze:

A rendőrök a helyszínen *-kor átvizsgálták a Panaszos ruházatát, majd eltávolították az inkriminált hatósági jelzést, ennek átvételéről elismervényt állítottak ki. A rendőrök a helyszíni intézkedések alkalmával 12 db fényképfelvételt készítettek.

A helyszínen végrehajtott intézkedések végeztével a Panaszost előállították a Rendőrkapitányságra, ahol *-kor adták át a váltásparancsnoknak. A Panaszost – terhes állapotára tekintettel – előállító helyiségben nem helyezték el, őrzését a kapitányság aulájában oldották meg.

Ezek után a Panaszost *-kor dokumentált módon tájékoztatták a védelemhez való jogáról, egyéb jogairól és kötelezettségeiről, ezek gyakorlásának módjáról, illetőleg jogorvoslati lehetőségeiről. Ekkor a Panaszos nyilatkozatot tett hozzátartozójának értesítéséről is. A Panaszos által megnevezett személy értesítését *-kor végrehajtották, ennek eredményéről a Panaszost dokumentált módon tájékoztatták.

A helyszínen intézkedő rendőrök az RZS rendszerbe feltöltötték a helyszíni fényképfelvételeket, majd elkészítették a Panaszos elfogásáról szóló jelentést, amellyel *-kor végeztek. A készenléti csoportvezető *-kor dokumentált módon átvette az ügyben addig keletkezett iratokat, illetőleg a Panaszossal kapcsolatos további intézkedéseket.

A helyszínen beszerzett adatok értékelését követően a Btk. 347. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő egyedi azonosító jellel visszaélés büntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen nyomozást rendeltek el.

A készenléti csoportvezető *-kor ellenőrizte a Panaszost a bűnügyi nyilvántartásban, amelyről adatlapot nyomtatott ki. Ezek után elkészítette a hatósági jelzéssel kapcsolatos nyomozási cselekmény végrehajtása érdekében szükséges dokumentumokat (lefoglalásáról szóló határozat, illetőleg jegyzőkönyv), majd a hatósági jelzés lefoglalását *-kor dokumentált módon végrehajtotta.

A Panaszos tanúkénti kihallgatása *-kor kezdődött meg, majd *-kor fejeződött be. Ezek után megkezdték a Panaszos előállításáról szóló igazolás kitöltését, amelyen a Panaszos kézzel írottan rájegyezte, hogy a vele szembeni intézkedés kapcsán panasszal él, amelyet később írásban terjeszt elő. Ezután a Panaszos az igazolást aláírta, amelyből részére 1 példányt átadtak, majd *-kor szabadon bocsátották.

Az előállítás időtartama kapcsán az Rtv. 33. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az előállítás „a szükséges ideig” tarthat. A szükséges idő ez esetben az előállítás során elvégzendő feladatokhoz rendelt időt jelentette.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a Panaszos előállításának időtartama alatt – a Panaszost érintően – érdemi és folyamatos intézkedések és eljárási cselekmények végrehajtására került sor.

Megállapítom továbbá, hogy az előállítás ideje alatt végrehajtott intézkedések, eljárási cselekmények bevezetése és végrehajtása szükséges volt a jogi felelősség kérdését megalapozó

információk és adatok beszerzése érdekében, ezért szükségszerűnek és arányosnak ítélem meg a *-tól *-ig (3 óra 22 perc) tartó előállítás időtartamát.

Mindezekre tekintettel a panasz e tekintetben is alaptalan.

3.) Nem megfelelő tájékoztatás

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint:

„(2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.”

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.”

A Panaszos panaszában azt állította, hogy *„(...) fogalmam sem volt róla, hogy milyen jogaim vannak, mert ezt senki nem mondta el.”*

A Panaszos állításával szemben a rendelkezésre álló alábbi bizonyítékok a következőket tartalmazzák.

Az Alosztály elfogás végrehajtásáról szóló jelentésének tanúsága szerint *„a védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli közlés (...)”* megtörtént.

Az Osztály által kiállított nyilatkozat szerint a Panaszos a jogairól és kötelességeiről, azok gyakorlásának módjáról, illetőleg a jogorvoslat lehetőségeit érintően szóban és írásban tájékoztatást kapott. A nyilatkozatot a Panaszos aláírásával ellátta.

Az Osztály tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyve szerint a Panaszos a következő – aláírásával ellátott – nyilatkozatot tette:

„A jogaimra és a kötelességeimre történt figyelmeztetéseket és kioktatásokat megértettem. Annak ismeretében kijelentem, hogy a tanúvallomásomnak akadálya nincs.”

A Panaszos panaszában azt állította továbbá, hogy: *„(...) Próbáltam érdeklődni, hogy valójában mi is a probléma a rendszámmal, csupán annyit mondott [az intézkedő rendőr], hogy hiányoznak róla a hatósági jelzések és a színe sem megfelelő. De, hogy egész pontosan, hogy is kellene kinéznie hivatalos „D” típusú rendszámnak, azóta sem tudom, mert erre már nem igazán tudott válaszolni senki, (...)”*.

Az intézkedésről készített jelentés a panasszal kapcsolatosan azt tartalmazza, hogy az intézkedő rendőr a helyszínen megállapította azt, hogy a rendszám biztonsági elemet nem tartalmaz, illetőleg méretében, anyagában és színezésében nem felel meg a Kormányrendeletben foglaltaknak.

A megállapítottokról a Panaszos tájékoztatása megtörtént, ezt támasztja alá az előbbieken ismertetett panasz is, hiszen abban az szerepel, hogy a rendőr a rendszámmal kapcsolatosan

elmondta a Panaszosnak azt, hogy a „hiányoznak a róla a hatósági jelzések és színe sem megfelelő”. Ennél részletesebb tájékoztatás a helyszínen intézkedő rendőrtől nem várható el.

A fentiek alapján megállapítom, hogy a Panaszos az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerinti, az intézkedéssel kapcsolatos tájékoztatásokat megkapta, a rendőrök az Rtv. 24. § (1) bekezdésében rögzített feladatkörükbe tartozó felvilágosításokat megadták a részére. Ezek alapján a panasz e tekintetben is alaptalan.

4.) Hozzá tartozó értesítésének megtiltása

Az Rtv. 18. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.”

Az Osztály a fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről szóló nyilatkozat szerint megállapítható, hogy a Panaszos nyilatkozatot tett, amelyben kérte élettársának értesítését.

A Panaszos kérésének megfelelően az értesítést *-kor végre is hajtották, ennek tényéről a Panaszost dokumentált módon tájékoztatták, aki a tájékoztatást aláírásával ellátta.

A Panaszos elfogásáról szóló jelentés is tartalmazza az értesítés igényét, illetőleg az értesítés végrehajtásának megtörténtét.

A Panaszos panaszában az állította, hogy „(...) A kapitányságra beérve gyorsan fel tudtam hívni az orvosomat, hogy jelezzem, ne várjon, amikor azonban a páromat szerettem volna hívni, akkor közölték velem, hogy nem telefonálhatok, mert fogvatartott vagyok.”

A panasz kapcsán le kell szögezni azt a tényt – amelyet maga a panasz is tartalmaz –, hogy a kapitányságra történő előállításkor a Panaszosnak lehetőséget biztosítottak arra, hogy orvosát mobiltelefonon keresztül felhívhassa, tehát a rendőrség eleget tett az Rtv. 18. § (1) bekezdésben foglaltaknak.

A Panaszos további telefonálással kapcsolatos igényeit illetően a rendőri szervezeti elem jelentésében foglaltakat fogadtam el indokként, amely szerint az intézkedés alá vont személy általi mobiltelefon használat már önmagában alkalmas lehet arra, hogy az adott intézkedés, vagy az adott eljárás eredményes befejezését veszélyeztesse.

A Panaszos panasz, illetőleg a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a Panaszosnak lehetőséget biztosítottak arra, hogy egy általa választott személy telefonos értesítését végrehajtsa. Ugyanakkor megállapítható továbbá az is, hogy a Panaszos által nyilatkozaton megnevezett élettársának értesítését a rendőrség hajtotta végre.

A fentiek alapján megállapítom, hogy a rendőrség maradéktalanul betartotta az Rtv. 18. § (1) bekezdésben foglaltakat, ezek alapján a Panaszost alapjogsérelem nem érte, így panasz e tekintetben is alaptalan.

5.) Higiéniai körülmények

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

A Panaszos panaszában azt állította, hogy a rendőrségen *„a higiéniai körülmények kritikán aluliak voltak”*.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a kifogásolt rendőri intézkedés idején a Rendőrkapitányság területén épületgépészeti korszerűsítés és teljes belső felújítási munkálatok zajlottak.

Az építési, felújítási munkálatok természetes velejárója az, hogy a körülmények eltérnek a megszokottaktól, de ez nem érintheti a rendőrség tevékenységét.

A rendelkezésre álló iratok kitérnek arra, hogy a kapitányság vezetése különös figyelmet fordított arra, hogy az ügyfelek számára látogatott helyiségek takarítása – így a kapitányság aulája is, ahol a Panaszos őrzés melletti elhelyezése történt – folyamatos legyen, így a megfelelő higiéniai körülmények biztosítottak voltak.

A Panaszos e panasz kapcsán a *„kritikán aluli”* higiéniai körülmények megemlítésén túl egyéb konkrétumokat nem közölt, ami szubjektív értékítéleteként nem vitatható, ugyanakkor a bizonyítékok alapján megállapítható az, hogy a Rendőrkapitányság vezetése mindent megtett a megfelelő higiéniai körülmények fenntartása és biztosítása érdekében.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a panasz e tekintetben is alaptalan.

VII.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján:

„Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és büntfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

- 1.) A Panasztestület állásfoglalása szerint az intézkedő rendőr nem kellő körültekintése miatt az elfogás és előállítás jogalapjául megjelölt tettenérés nem megállapítható. A Panasztestület szerint a Btk. 347. §-ának b) pontjában foglalt törvényi rendelkezés alapján hamis, hamisított egyedi azonosító jel megszerzése, felhasználása, azzal való rendelkezés kizárólag akkor tényállászerű, ha szándékosan valósítják meg. A Btk. 7. §-a alapján szándékosan követi el a bűncselekményt, aki cselekményének következményeit kívánja, vagy e következményekbe belenyugszik. A szándékosságnak ugyanakkor sohasem magára a törvényi tényállásra, hanem magára a törvényi tényállás által megragadott életbeli jelenségekre kell kiterjedniük. Az intézkedő rendőrnek a helyszínen adott körülmények alapján kell mérlegelnie, hogy a lehetséges tettes tudata kiterjedhetett-e legalább a törvényi tényállással érintett életbeli helyzetre. Amennyiben ez a helyszínen nem megállapítható (akár a rendelkezésre álló**

információk hiányossága, akár a megítélendő cselekmény jellege miatt), úgy nem beszélhetünk tettenérésről a hivatkozott törvényi tényállás tekintetében, ugyanakkor bűncselekmény elkövetésének gyanúja természetesen fönállhat. Az előállítás szükségességéről való rendőri mérlegelés elmaradt, ugyanakkor a Panasztestület megítélése szerint bűncselekmény elkövetésének gyanúja az eset körülményeinek mérlegelése után egyébként megállapítható lett volna. A Panasztestület úgy értékelte, hogy az előállítási ok nem megfelelő megjelölése miatt csekély mértékben sérült a Panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A Panasztestület megállapításával a következők miatt nem értek egyet.

Az intézkedést kezdeményező, speciális okmányvizsgálati szakismeretekkel rendelkező rendőr észlelte, hogy a Panaszos által vezetett személygépkocsi első, „D” típusú – öntapadós fényvisszaverő fólia – forgalmi rendszáma hamisítvány, ugyanis a hatósági jelzés sem méretében, sem anyagában, sem színekészletében, sem a karakterek típusában és méretében nem felelt meg a Kormányrendeletben meghatározottaknak. A rendőr a helyszínen okmányvizsgáló készülékkel UV fény alatt is megvizsgálta a hatósági jelzést, azonban semmiféle biztonsági elemet, hologramot nem talált rajta. Ezek alapján felmerült a Btk. 347. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő egyedi azonosító jellel visszaélés büntett elkövetésének gyanúja.

A bűncselekmény kapcsán a Btk. indokolása a következőket tartalmazza:

A Btk. 347. § (1) bekezdés b) pont a hamis, hamisított, eltávolított azonosító jelű dolog megszerzését, felhasználását, az ilyen dologról való rendelkezést rendeli büntetni. A törvény a hatályos szabályokat kiegészíti azzal, hogy a hamis, hamisított vagy eltávolított egyedi azonosító jelű dolog tényleges felhasználásától elkülönítve a joghatás kiváltására alkalmas felhasználást a „*rendelkezik róla*” kitéllettel önálló elkövetési magatartásként szabályozza, amellyel egyértelműsíti, hogy a joghatás kiváltására nem alkalmas felhasználás is büntetendő.

A rendszám tábla helyszíni vizsgálata alkalmával tapasztalt körülmények – úgy, mint a fólia alapanyaga, a grafikai elemek geometriája és gyártástechnológiája, a biztonsági azonosító jel hiánya – alapján az intézkedő rendőrök okkal feltételezték, hogy a Panaszost szándékos bűncselekmény elkövetésén érték tetten, ezek alapján az elfogás jogalapjául megjelölt Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerinti tettenérés helytálló. Ezt arra alapozom, miszerint az intézkedő rendőr a helyszínen nem vizsgálhatja a bűncselekmény alanyi oldalát (beszámíthatóság, bűnösség, életkor), a tényállásszerű magatartás értékelése már tettenérésnek minősül, nem kell hozzá a megalapozott gyanú megléte.

- 2.) A Panasztestület állásfoglalásban megállapította, hogy az előállítás időtartama szükségtelenül és aránytalanul hosszú volt, ennek következtében a Panaszos személyes szabadsághoz való joga súlyosan sérült, ugyanis több mint két óra telt el anélkül, hogy az intézkedő rendőrök bármilyen eljárási cselekményt foganatosítottak volna a Panaszossal szemben.**

A Panasztestület álláspontjával az alábbiak alapján nem értek egyet.

A rendőrök a helyszínen *-kor átvizsgálták a Panaszos ruházatát, majd eltávolították az inkriminált hatósági jelzést, ennek átvételéről elismervényt állítottak ki. A rendőrök a helyszíni intézkedések alkalmával 12 db fényképfelvételt készítettek.

A helyszínen végrehajtott intézkedések végeztével *-kor a Panaszost előállították a Rendőrkapitányságra, ahol *-kor adták át a váltásparancsnoknak. A Panaszos áldott állapotára tekintettel előállító helyiségben nem helyezték el, hanem őrzését a kapitányság aulájában oldották meg.

Ezek után a Panaszost *-kor dokumentált módon tájékoztatták a védelemhez való jogáról, egyéb jogairól és kötelezettségeiről, ezek gyakorlásának módjáról, illetőleg jogorvoslati lehetőségeiről. Ekkor a Panaszos nyilatkozatot tett hozzátartozójának értesítéséről is. A Panaszos által megnevezett személy értesítését *-kor végrehajtották, ennek eredményéről a Panaszost dokumentált módon tájékoztatták.

A helyszínen intézkedő rendőrök feltöltötték az RZS rendszerbe a helyszíni fényképfelvételeket, majd elkészítették a Panaszos elfogásáról szóló jelentést, amellyel *-kor végeztek. A készenléti csoportvezető *-kor dokumentált módon átvette az ügyben addig keletkezett iratokat, illetőleg a Panaszossal kapcsolatos további intézkedéseket.

A helyszínen beszerzett adatok értékelését követően a Btk. 347. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő egyedi azonosító jellel visszaélés bűntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen nyomozást rendeltek el.

A készenléti csoportvezető *-kor ellenőrizte a Panaszost a bűnügyi nyilvántartásban, amelyről adatlapot nyomtatott ki. Ezek után elkészítette a hatósági jelzéssel kapcsolatos nyomozási cselekmény végrehajtása érdekében szükséges dokumentumokat (lefoglalásáról szóló határozat, illetőleg jegyzőkönyv), majd a lefoglalást *-kor dokumentált módon végrehajtotta.

A Panaszos tanúként történt kihallgatása *-kor kezdődött meg, majd *-kor fejeződött be. Ezek után megkezdték a Panaszos előállításáról szóló igazolás kitöltését, amelyen a Panaszos kézzel írottan rájegyezte, hogy a vele szembeni intézkedés kapcsán panasszal él, amelyet a későbbiekben írásban terjeszt elő. Ezután a Panaszos az igazolást aláírta, amelyből 1 példányt átadtak a részére, majd ezt követően *-kor szabadon bocsátották.

Az előállítás időtartama kapcsán az Rtv. 33. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az előállítás „a szükséges ideig” tarthat. A szükséges idő ez esetben az előállítás során elvégzendő feladatokhoz rendelt időt jelentette.

A Panaszos előállításának időtartama alatt – a Panaszost érintően – érdemi és folyamatos intézkedések és eljárási cselekmények végrehajtására került sor, ezért őt alapjogsérelem nem érte.

- 3.) A Panasztestület szerint azzal, hogy a Panaszost indokolás nélkül korlátozták a hozzátartozó vagy más személy értesítéséhez való jogában – bár a megjelölt személyt a rendőrkapitányság értesítette – csekély mértékben sérült a Panaszos tisztességes eljáráshoz való alkotmányos joga.**

A Panasztestület álláspontjával nem értek egyet.

A panasz kapcsán le kell szögezni azt a tényt – amelyet maga a panasz is tartalmaz –, hogy a kapitányságra történő előállításkor a Panaszosnak lehetőséget biztosítottak arra, hogy orvosát mobiltelefonon keresztül felhívhassa, tehát a rendőrség eleget tett az Rtv. 18. § (1) bekezdésben foglaltaknak.

A Panaszost *-kor állították elő a rendőrkapitányságra, ahol írásos nyilatkozatot tett arra vonatkozóan, hogy kinek a kiértesítését kéri. A rendőrség a Panaszos kérését *-kor eredményesen végre is hajtotta, amelyről – dokumentált módon – tájékoztatást kapott.

A Panaszos további telefonálással kapcsolatos igényeit illetően a rendőri szervezeti elem jelentésében foglaltakat fogadtam el indokként, amely szerint az intézkedés alá vont személy általi mobiltelefon használat már önmagában alkalmas lehet arra, hogy az adott intézkedés, vagy az adott eljárás eredményes befejezését veszélyeztesse.

A Panaszos panasza, illetőleg a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a Panaszosnak lehetőséget biztosítottak arra, hogy egy általa választott személy telefonos értesítését végrehajtsa. Ugyanakkor megállapítható továbbá az is, hogy a Panaszos által nyilatkozaton megnevezett élettársának értesítését a rendőrség végrehajtotta.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikk, IV. cikk, XX. cikk és a XXIV. cikk;
- a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 83. § (1) és (2) bekezdése, 323. § (1)-(3) bekezdése, 75. §-a, XLVI. fejezete, 605. §-a, 608. §-a;
- a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 29. § (1) bekezdése, 39. § (1) és (6) bekezdései;
- az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdése;
- az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 35. § (1), (3) bekezdései, 62. § (1)-(2) és (4) bekezdései, 81. § (1) bekezdése, 113. § (1) bekezdés a) pontja, 114. §-a, 116. § (1), (2) bekezdései, a 116. § (4) bekezdés a) pontja;
- az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 45/A. § (1) bekezdése, 59. § (1) bekezdése, 62. § (1) bekezdés h) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, 13. § (1) bekezdése, 18. § (1) bekezdése, 20. § (2) bekezdése, 24. § (1) bekezdése, 29. § (1) bekezdés a) pontja, 31. § (1) bekezdése, 33. § (1) bekezdés a) pontja, 33. § (3) bekezdése, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (7) bekezdése;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 28. § (1) bekezdése;
- a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 96. § (1) bekezdés d) pontja;

- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 347. § (1) bekezdés b) pontja.

Budapest, 2018. június „   ”.

**Dr. Balogh János r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**